

Demokratik ve ekolojik bir yaşam için

Hep birlikte harekete geçelim

Dünya çapındaki çoklu krizin bir yansıması ve aynı zamanda onun sonuçlarından biri olan Türkiye'deki "tek adam" rejimi, ülkeyi süratle uçuruma doğru sürüklüyor. Döviz fiyatlarının hızla yükselmesi, ekonomiyi durma noktasına getirdi. Hayat pahalılığı ve işsizlik günden güne artıyor. AKP-MHP koalisyonu yeni bir söylem veya hareket geliştirerek toplumsal meselelerini artırma yeteneğine artık sahip değil; şu anda iktidar, yarattığı korku iklimi ile ayakta durmaya çalışıyor. Gezi'nin vahşice bastırılması, 2015 seçimlerinden sonra Kürt illerindeki korkunç şiddet dalgası ve 15 Temmuz darbe girişiminden sonra geçilen OHAL ve onun devamında kurulmaya çalışılan tek adam rejimi, toplumsal muhalefetin (kadın hareketi ve yerel ekoloji mücadeleleri dışında) büyük oranda sokaklardan çekilmesine neden oldu.

Ancak bu korku iklimi yavaş yavaş dağılmaya başladı. Döviz fiyatlarının hızla artmasının yoksulluğu daha da derinleştirme- siyle birlikte bir dizi kentte yurttaşlar, "hükümet istifa" diyerek (polis şiddetine maruz kalmalarına rağmen) sokağa çıkıyor.

Bu ortamda Kemal Kılıçdaroğlu, kendi tabiriyle bir "helalleşme" hareketi başlattı. CHP lideri, yayımladığı video ve paylaştığı mesajlarda devletin geçmişten bugüne mağdur ettiği pek çok toplumsal kesimi ve bunlarla ilgili mihenk taşı niteliğindeki olayları sayıyor ve bu kesimlerle buluşacağını belirtiyor.

Uzun yıllardır CHP'yi ve Türkiye'deki sosyal demokratları paralyze eden devletin kurucu partisi/gücü olmak ile gerçek bir sosyal demokrat parti olmak ikilemi göz önüne alındığında Kılıçdaroğlu'nun bu yeni söylemi son derece önemli.

Sorunlarımızın kaynağı kökenlerde

Toplumu bir bütün olarak etkileyen pek çok sorun yeni ortaya çıkan gelişmeler değil. Devletin kurucu güçlerinin ve onların politik yönelimini şekillendiren İttihat Terakki geleneğinin tohumlarını attığı bu sorunlar, yüzyıl boyunca hepimizin hayatını etkiler hale geldi. 1908 Devrimi'nin yarattığı demokratik havayı, bir Müslüman-Türk sermaye sınıfı yaratma amacıyla boğan İttihat Terakki, Anadolu nüfusunu "müslümanlaştırmak" için 1915'te Ermeni Soykırımı'na imza attı. Sonrasında Kurtuluş Savaşı'nın kazanılmasıyla birlikte "nüfus mübadelesi" adı altında bir başka kadim Anadolu halkı olan Rumlar, hemen hepsi İttihat Terakki tedrisatından geçme Türk devletinin kurucu kadroları tarafından ülkeden çıkarıldı. Yüzyıl başında nüfusun yaklaşık yüzde 40'ını oluşturan gayrimüslimlerin neredeyse tamamen tasfiye edilmesi 1942'deki Varlık Vergisi ve 6-7 Eylül 1955'teki "İstanbul Pogromu"yla tamamlandı.

Yükseltelen ırkçı politikadan Türk olmayan en büyük kesim olan Kürtler de nasibini aldı. Kurtuluş Savaşı'nı yürüten kad-

rolar, Kürtler'e özerklik sözü vererek onları birlikte mücadeleye ikna etmişlerdi. Ancak savaştan sonra verilen sözler unutuldu ve otoriter ve ırkçı bir rejim kuruldu. Kürt gerçeği dili ve kültürüyle birlikte tamamen inkar edildi.

Kapitalizmin hızla inşa edilebilmesi için emek hakları da devre dışı bırakılmıyordu. Daha cumhuriyet kurulmadan önce müslüman ve gayrimüslim işçilerin birlikte kurdukları sendikalar dağıtıldı, sendika ve grev yasaklandı. İşçi sendikalarının tekrar kurulması 1950'lerde, grev hakkının kurumsallaşması ise 1960'larda mümkün oldu. Üstelik bugün hala işçi sınıfının memur kesiminin önemli bir kısmının sendika hakkı yok; grev ise tüm memurlara yasak.

Yeni kurulan rejim, toplumun tüm hücrelerini kontrol altında tutmak için din alanına da müdahil oldu. İlericilik adına devlet kontrolünde olmayan tüm dini oluşumlar yasaklandı. Anayasaya laiklik ilkesi kondu, ama laikliğin temel kuralı olan devlet ve din işlerinin birbirinden ayrılması bir kenara bırakıldı. Cumhuriyetin ilk yıllarında bakanlık düzeyinde temsil edilen Diyanet İşleri, sonradan başkanlık düzeyine indirilmiş olsa da bugün hala 100 binden fazla devlet memuru din görevlisi, İslam'ın tek bir mezhebinin tek bir yorumuna dayalı dini ritüelleri devam ettiriyor. Bugün her mahallede devlet memuru imam ve müezzinlerin yönettiği birden fazla cami varken eğer Müslüman-Sünni-Hanefi değilseniz ibadethane kurmanız neredeyse mümkün değil veya ateistseniz kendinizi ifade etmeniz önünde Türk Ceza Kanunu'nda yer alan "halkın dini duygularını aşığılama" hükmü duvar gibi dikiliyor (bu hüküm AKP iktidarından çok önce ceza kanuna girmişti).

İttihat ve Terakki ve onun doğal devamcısı olan kemalist kadroların temellerini attığı otoriter, ırkçı-ayrımcı, sivil topluma alan bırakmayan devlet anlayışını ortadan kaldırmadan gerçek bir demokrasiyi inşa etmemiz mümkün değil. Kılıçdaroğlu'nun saydığı tüm mağduriyetler, bu geleneğin sonuçlarıdır. Zaten dikkat edilirse bu olayların önemli bir kısmı, AKP iktidarından önce yaşanmıştı. Aslında şunu söylemek mümkün: Şu anki "tek adam" rejimi, otoriterliğinin düzeyi dönem dönem değişse de hep var olan o devlet geleneğinin doğal bir parçası.

AKP iktidarında CHP'nin rolü

CHP 1990'lı yıllardan bu yana o devlet geleneğinin sahiplenicisi rolünü üstlenmişti. Baykal'ın partisi 28 Şubat'ın baş destekçilerindendi. AKP, iktidara geldiğinde ona milliyetçi-laik cepheden saldırmayı tercih etti. Aslında bu politika, Erdoğan'ın iktidarını daha da sağlamlaştırmasına neden oldu. İktidarının ilk döneminde AB üyeliği perspektifiyle sınırlı da olsa demokratik söylemler geliştirmişti. Buradaki esas derdi, devletin önceki dönem "sahipleri"nin meşruiyetini ortadan kaldırmak, kendi iktidarını güçlendirmek olsa da Erdoğan'ın o dönemki adımları popülaritesini artırdı. Buna karşı CHP (o dönem MHP ile birlikte) milliyetçiliğin şampiyonluğuna soyunarak her demokrasi tartışmasını "vatan/laiklik elden gidiyor" hamasetiyle boğmaya çalıştı.

Gezi ve sonrasındaki 17-25 Aralık süreciyle Erdoğan'ın demokrat makyajı iyice silindiğinde CHP, Erdoğan karşıtı muhalefeti hep sağdan yürütmeye, sağ söylemlerle onun tabanını eritmeye çalıştı. Bunun en bariz örneklerinden bir tanesi 2014'teki cumhurbaşkanlığı seçimi süreciydi. MHP'nin desteğini sağlamlaştırmak için Ekmeleddin İhsanoğlu gibi bir figür ve kurt işaretleri eşliğinde bu seçim sürecini yürüttü

CHP.

Elbette sağ, sağ politikalarla devirmek mümkün değil. 7 Haziran 2015'teki genel seçimlerde tek başına iktidar olamaya çağını gören Erdoğan, "çözüm süreci"ni bir kenara bırakarak kanlı provokasyonlar eşliğinde milliyetçi cenaha doğru çark etti. Bu süreç aynı zamanda Suriye'deki iç savaşın ve Kuzey Suriye'deki Rojova mücadelesinin öne çıktığı bir dönemdi. Erdoğan'ın anti-Kürt milliyetçiliğe salvosu onu hızla eskiden kanlı bıçaklı olduğu Bahçeli özelinde eski derin devlet yapılanmasıyla buluşturdu. 15 Temmuz darbe girişimi AKP-MHP/derin devlet birlikteliğinin adeta nikah seremonisi oldu.

Tüm bu dönem boyunca Kılıçdaroğlu yönetimi, "sağdan vurma"ya devam etti. Erdoğan'ın Suriye iç savaşını kızıştıran taraflardan birisi olduğu söylemesine rağmen bu seneye kadar meclise gelen tüm işgal tezkerelerini destekledi. "Anayasaya aykırı ama biz evet oyu vereceğiz" diyerek (ve kendi milletvekillerini de yakarak) Selahattin Demirtaş ve bir dizi HDP milletvekilinin hapse düşmesinde rol oynadı vs.

"Tek adam"ın alternatifi gerçek demokrasi

Ancak 31 Mart yerel seçimlerinde AKP'nin İstanbul ve Ankara'yı kaybetmesinde HDP tabanının oynadığı rol, Kılıçdaroğlu yönetiminin politikalarını yavaş yavaş değiştirmesinin başlangıcı oldu. Bu sene CHP yönetiminin bazı önemli olaylar karşısında aldığı tutumlar dikkat çekiciydi. Erdoğan, kaybettiği oyları geri kazanabilmek için tekrar anti-Kürt kartını oynamak istedi. HDP'nin İzmir teşkilatına düzenlenen alçak saldırı bunun işaret fişegi niteliğindedir. CHP yönetimi burada HDP ve toplumsal muhalefet kesimleriyle yan yana durdu. Aynı şekilde geçen ay meclise gelen Suriye tezkeresine hayır oyu kullanılması da önemli bir adımdı. Sonunda da "helalleşme" çağrısı geldi Kılıçdaroğlu'ndan; bunlar AKP-MHP'nin milliyetçi propagandalarının meşruiyetini zedeleyen ve muhalefet cephesine umut veren adımlardır.

Kılıçdaroğlu'nun "helalleşme"yi tam olarak nasıl kurguladığı şimdilik bir muamma. Ancak şurası kesinki eğer bu basitçe "ben sizi artık tanıyorum, hadi bana oy verin" düzeyinde kalırsa hiçbir işe yaramayacak. Helalleşme, şimdiye kadar yapılan yanlışların üstünü örtmeye çalışmadan, bunların yanlış olduğu ifade edilerek ve yeni bir yönelime geçilerek gerçekleştirilebilir ancak. Burada elbette CHP'nin parti olarak geçmişte yaptığı yanlışlardan dönmesi önemli. Ama aynı zamanda otoriter devlet geleneğiyle de açıkça hesaplaşılması, gerçek bir toplumsal barışın üzerinde yükselen bir demokrasinin inşası için olmazsa olmaz.

Mevcut otoriter rejim, iktidarın tekelleşmesinin en ileri düzeyini ifade ediyor. Bu rejimin alternatifi, eski (biraz daha az olmakla birlikte) otoriter parlamenter rejim değil. AKP sonrası dönemde yerel yönetimlerin güçlendirilmesi ve böylece özerkliğin sağlanarak sıradan insanın yönetime katılım potansiyelinin artırılması olmazsa olmazlardır.

Bu konuda bir başka önemli nokta, ekonomik krizle mücadeledir. Hayat pahalılığı şeklinde kendini gösteren ekonomik krize karşı, bu krizin gerçek sorumlusu olan neo-libelizme net bir yüzleşme gerekiyor. Başka bir ifadeyle helalleşmede işçi sınıfı ve yoksul kesim unutulmamalıdır.

Elbette kadın haklarından ekolojiye kadar pek çok sorunlu alan mevcut. Her alandaki mağdurların gözetilmesi, demokrasi ve toplumsal barışın garantilenmesi demektir.

9. yaşımızı dostlarımızla birlikte kutladık

Didem Göçer (*)

Partimizin 9. yaşını 27 Kasım'da Kadıköy Evlendirme Dairesi'nde düzenlediğimiz etkinlikle kutladık.

Etkinlik, Yeşil Sol Parti eşsözcüsü Ayşe Erdem'in geceye katılan siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri ve ekoloji örgütleri temsilcilerine yönelik hoş geldiniz konuşmasıyla başladı. Daha sonra söz alan diğer eşsözcümüz İbrahim Akın, Yeşil Sol Parti'nin 9 yıllık süreçte geldiği noktayı ve bugünkü siyasi durumda kendisini konumlandığı mücadele alanlarını anlattı.

Etkinlik, Bekir Ağırır ve Haluk Levent'in konuşmacı olduğu panel ile devam etti. Panelin ilk bölümünde son yapılan seçimlerden günümüze nelerin değiştiğini özetleyen Bekir Ağırır, önümüzdeki seçimlere dair bazı ipuçları paylaştı. Önümüzdeki dönemde iki seçim yapılacağını ve bunun 2023'e kalamayacağını, seçim sonuçlarının sürprizlerle dolu olabileceğini söyledi. İktidar partilerinden oluşan Cumhuriyet İttifakı'nın oy kaybettiğini ancak bu durumun muhalefetin mutlak olarak kazanacağı anlamına gelmediğini belirtti. Muhalefet partilerinin ekoloji, ekonomi ve mücadele alanlarında yeterince uzmanlaşmadığı, bilimsel ve en-

tellektüel olarak kendilerini geliştirmedikleri, söylemlerinin ve vaatlerinin yeni şeyler içermediği eleştirisinde bulundu.

Panelin ikinci bölümünde iktisat profesörü Haluk Levent, teknolojik gelişmeler ile işsizlik arasındaki bağlar, emek alanındaki yeni dönüşümler, sermayenin kontrolünde gelişen teknolojinin daha az sömürü ve haftalık saatlerin azaltılması yerine nasıl daha fazla kontrol ve baskıya dönüştüğü konularında araştırma verilerine dayanan bir sunum yaptı. Sözlerini yapılması gerekenlerin ve çözüm önerilerinin tartışıldığı örnekler ile tamamlandı.

Kokteyl kısmında sohbet etme fırsatı bulan misafirler ve partililer yeni dönem ortak mücadele alanları konusunda fikir alışverişinde bulundu.

Yeşil Sol Parti, Türkiye'de yer alan siyasi partiler arasında bir kaç özelliği ile öne çıkan bir parti. Ekolojik alanda mücadele konusunda ısrarlı olması ve yerelerde verilen ekoloji mücadelelerinde aktif yer alması ile bu alandaki büyük bir boşluğu dolduruyor. Uzun yıllar pek çok sol parti tarafından küçümsenen ekolojik mücadele son yıllarda iklim krizinin kapitalizmin yarattığı en önemli sömürü alanı olmasının gözler önüne serilmesi ile yön değiştirdi. Kapitalizme karşı verilen mücadelenin en önemli ayağı haline gelirken, aynı zamanda dünyanın gelecekte var olma koşulu haline geldi.

Ayrıca emek alanında, göçmen sorununda, kadın mücadelesinde ve bu hareketler ile uluslararası mücadeleler arasında bağların kurulması çabası ve istikrarlı politik hattı sayesinde önümüzdeki dönem için sisteme alternatif bir parti niteliğindedir. Yeşil Sol Parti'nin 9 yıllık varlığı, ağır ve sağlam adımlar ile inşa edilmiş ancak popülist söylemlerin gölgesinde kalmış bir süreçtir. Önümüzdeki seçimlere kadar seçim yeterliliğine sahip olmak için gösterdiğimiz yoğun örgütlenme faaliyeti, Türkiye'de demokrasi, insan hakları, emek ve ekoloji mücadelesini bir üst seviyeye çıkarma yolunda önemli bir adım olacaktır.

Partimizin 9. yılı kutlu olsun. Nice başarı dolu yıllara...

(*) Yeşil Sol Parti İstanbul İl Eşsözcüsü

Üye oryantasyon buluşmaları

Günden güne büyüyen ve üye sayısı artan bir parti olarak yeni üyelerimize daha gür sesle "hoş geldiniz" demek, onlarla tanışmak ve onların partimizi daha yakından tanımalarını sağlamak için oryantasyon buluşmaları düzenlemeye başladık. Oryantasyon programını; tanışmak/kaynaşmak, işbirliği oluşturmak/var olanı kolaylaştırmak ve yürütülen projelerden haberdar etmek ya da olan projelere dahil olmak isteyen yeni üyelere alan açmak üzere planladık. Bu toplantıların ilki 14 Kasım'da İstanbul buluşmasıyla gerçekleştirdik.

Partimizin eşsözcüleri Ayşe Erdem ve İbrahim Akın, İstanbul eşsözcümüz Didem Göçer, MYK üyelerimiz Emre Pekgöner ve Çiğdem Özbaş'ın ve İstanbul üyelerimizin katıldığı çevrimiçi buluşmanın moderatörlüğünü Kadıköy örgütümüze yeni katılan Hande Elagöz arkadaşımız yaptı.

Toplantıda Ayşe Erdem ve İbrahim Akın, Yeşil Sol'un kuruluş amaçlarını ve ilerlediği yolu özetlerken, Didem Göçer yeni üyelerin sağladıkları katkılardan, Emre Pekgöner yürüttüğümüz faaliyetlerden bahsetti. Çiğdem Özbaş ise partinin meclis, çalışma grupları ve komisyonlarının yapılarını ve işleyişlerini özetledi.

İstanbul buluşmasındaki katılımdan çok memnun kaldık. Aldığımız geri-bildirimlere göre katılımcılarımız da buluşmamızdan. Önümüzdeki dönem bu buluşmaları diğer yerel örgütlerimizle birlikte devam ettirmek istiyoruz.

+1 olmanın gücünü hep birlikte hissedelim.

25 Kasım Mücadele Günümüz

Hatice Kuzu

Dominik Cumhuriyeti'nde 25 Kasım 1960'da Mirabel Kardeşler (Maria, Patrisia ve Teresa), Trujillo diktatörlüğüne karşı verdikleri mücadelede katledildiler.

Birleşmiş Milletler, 1999 yılında insan hakları ve özgürlük mücadelesiyle diktatörlüğün devrilmesini sağlayan Mirabel Kardeşler'in anısına 25 Kasım'ı "Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü" olarak kabul etmiştir.

BM'in 1993'te yayınladığı Kadına Yönelik Şiddetin Ortadan Kaldırılması Bildirgesi (DEVAW), kadına yönelik şiddeti; "ister özel, ister kamusal alanda olsun, kadına yönelik şiddet terimi, kadınlara fiziksel, cinsel veya psikolojik zarar veya ıstırapla sonuçlanan veya sonuçlanması muhtemel olan her türlü cinsiyete dayalı şiddet eylemi anlamına gelmektedir. Bu eylemlerin tehditleri de şiddet kapsamına dâhildir" şeklinde tanımlamış olup, devletlere, uygun yollarla ve gecikmeden kadına yönelik şiddeti ortadan kaldırmaya yönelik bir politika izlemeleri sorumluluğunu getirmiştir.

Kadına yönelik fiziksel şiddet; dayak, taciz, tecavüz, fuhuşa zorlama ve kadın cinayetleri olarak kadınların yaşamını tehdit etmektedir. Kadınlar, aile içinde, iş yerlerinde, sokakta taciz, tecavüz ve mobinge uğramaktadır. Kadın cinayetleri, artarak sürmektedir. Günde ortalama 3 kadın, eşi, kardeşi babası, herhangi bir akrabası veya hiç tanımadığı erkekler tarafından öldürülmektedir. Hacettepe Üniversitesi verilerine göre Nisan 2021 itibarıyla Türkiye'de her 10 kadından 4'ünün yaşamının bir döneminde şiddete maruz kaldığı ortaya konmuştur. Verilere göre çocuk yaşta evlenenler, fiziksel ve/veya duygusal şiddetin her türüne maruz kalırken, çocukluğunda cinsel istismara uğrayanların oranı yüzde 9'u bulmaktadır. Ancak ataerkil toplumsal cinsiyet bakış açısının hukuksal alanda da etkili olması nedeniyle kadına yönelik şiddet, hak ettiği cezayı almamakta, verilen cezalar caydırıcı olmamakta, bu nedenle de kadına yönelik her türlü şiddet ve kadın cinayetleri önlenememektedir. Diğer taraftan pandeminin ve savaşların yol açtığı ekonomik, siyasal, ekolojik krizler nedeniyle artan yoksulluk, taciz, tecavüz, hastalık ve ölüm gibi felaketlerden de en fazla kadınlar, çocuklar ve diğer dezavantajlı kesimler etkilenmektedir.

Kadınların karşı karşıya kaldığı bir diğer şiddet de ekonomik şiddettir. Kadınlar, kayıt dışı, güvencesiz ve düşük ücretle çalışmak zorunda bırakılmakta, emeği sömürülmektedir. Çocuk yaşta evlendirilen ve eğitim hakkından mahrum bırakılan kadınlar, sadece ev içi işleri, yaşlı ve hasta bakımı gibi yükümlülükler ve annelik rolleri arasına sıkıştırılmakta, ekonomik yönden bağımlı hale gelmektedir. Kadının ev içi emeği, ücretsiz aile işçiliği gibi faaliyetleri görünmez kılınp değersizleştirilmektedir. Dünyada kadın emeği sömürüsü, toplam yapılan işlerin üçte ikisinin kadınlar tarafından yapılmasına rağmen, kadınların dünyadaki bütün gelirlerin sadece %10'una, üretim araçlarının yalnızca %1'ine sahip olmaları gerçeğiyle kanıtlanmaktadır. Kadın işsizliği de genel işsizliğe göre yüksek orandadır.

İstanbul Sözleşmesi olarak bilinen Kadına Yönelik Her Türlü

Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi ile kadın hakları konusunda önemli kazanımlar elde edilmiş, sözleşme, devletlere şiddeti önleme konusunda kurumsal ve yasal yükümlülükler getirmiş, ancak siyasi çıkar ilişkileri uğruna sözleşmeden çıkmıştır.

Kadınlar, antik çağlardan beri ayrımcılığa uğramış, acılar çekmiş, mücadeleler yürütmüştür. Öyle ki Antik Çağ'da kadınlar ve köleler vatandaş statüsüne bile dâhil edilmemiştir. Osmanlı İmparatorluğu döneminde de aynı şekilde nüfus istatistiklerine önceleri sadece erkekler kaydedilmiştir. İlk kez 1883 yılında tamamlanan nüfus sayımında kadın ve erkekler birlikte kaydedilmiştir. Orta Çağ'da hastalıkları kendi bilgi ve deneyimleriyle tedavi etmeye çalışan, toplumsal yaşamda daha etkin rol alan kadınlar, "cadı" olarak damgalanıp "cadı avı" ile çeşitli şekillerde idam edilmişlerdir. Kadın mücadelesi sonucunda kabul edilen uluslararası sözleşmelerle önemli kazanımlar elde edilmiştir. Ancak uygulamada toplumsal cinsiyet kalıplarının kırılması kolay olmamakta, iktidarlar, yükümlülüklerini gereğince yerine getirmemektedirler. Sözleşmeleri imzalamayan, geleneksel, antidemokratik ülkelerde kadınlar, aile ve toplum baskısı altında zulme uğramakta, sünnet edilmekte, radikal dinci örgütler tarafından köle olarak satılmakta, her türlü baskı ve şiddete maruz kalmaktadırlar.

Biz kadınlar olarak, geçmişin acılarını unutmadan, geçmiş deneyimlerimizden yararlanarak, kazanımlarımıza sahip çıkarak, kız kardeşlik hukuku içinde, ataerkil ve patriyarkal düzene karşı dayanışma halinde, eşitsizlikleri ortadan kaldırmanın yollarını bulmaya kararlıyız. Bunun da ancak toplumun yarısını oluşturan kadınların da erkeklerle aynı oranda karar ve yürütme organlarında yer almasıyla, güç paylaşımıyla sağlanabileceği açıktır.

Yeşil Sol Kadınlar olarak kadının ve doğadaki diğer bütün varlıkların sömürülmediği, doğayla dost, eşit, özgür ve barış içinde bir dünya kurmak hedefimizdir.

Toplum tarafından biçilmiş cinsiyet rollerinin yarattığı eşitsizliklerin hayatlarımızı kısıtlamasına izin vermeden yaşamın içinde tüm çeşitlilik ve çoğulculuğumuzla birlikte var olabileceğimiz bir eşitlik idealini gerçekleştireceğiz.

Yeşil Sol Kadın Meclisi etkinlikleri

Yeşil Sol Genel Kadın Meclisi 16 Kasım 2021'de çevrimiçi bir toplantı yaptı. Meclis, Yeşil Sol Parti örgütlenme çalışmaları, COP-26 Zirvesi ve İklim Adaleti mücadeleleri konusunda bilgilendirme ve değerlendirmelerde bulundu. Toplantı 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü'ne yönelik aşağıda belirtilen planlamalarını ele aldı.

1. 25 Kasım Broşürü

25 Kasım temalı bir broşür hazırlanarak sosyal medyada paylaşıldı, yerellere iletilti.

Broşür linki: <https://yesilsolparti.org/haklarimizdan-ve-hayatlarimizdan-vazgecmiyoruz>

2. Stand açılması:

İstanbul ve İzmir Kadın Meclisleri stand açarak 25 Kasım broşürü dağıttı.

3. Kahvaltı

Aydın Kadın Meclisi 27 Kasım Cumartesi günü için kahvaltılı bir etkinlik planladı.

4. Film gösterimi

23 Kasım Salı akşamı "Kim Sayı(lı)yor? Marilyn Waring'le Cinsiyet, Yalanlar ve Küresel Ekonomi Üzerine" adlı belgesel gösterimi çevrimiçi olarak gerçekleştirildi. Belgesel, Yeni Zelanda'da genç yaşta parlamentoya giren bir kadın siyasetçinin gözünden eril bakış açısıyla oluşturulmuş ekonomik teorilerin gerçek yaşamdan kopukluğunu ve kadınların ötekileştirilmesine katkısını, ev içi kadın emeğinin devasa büyüklüğüne rağmen değersizleştirilip yok sayılmasını espirili bir dille anlatıyordu.

5. "Şiddetsizlik Antremanları" Karma Atölyesi

Kadın Meclisi Farkındalık Çalışma Grubu "Şiddetsizlik Antremanları" karma atölyesi 24 Kasım Çarşamba akşamı gerçekleştirildi.

12 kadın ve 2 erkek katılımcıyla çevrimiçi yapılan çalışma mekân ve duygulara dair kadın ve erkeklerin "söz"leri be-

yin fırtınası gibi yöntemlerle ayrıntılandırıldı. Ardından toplumsal cinsiyet bağlamında şiddet ve şiddetsizlik üzerine ortak bir tartışma yapıldı, teorik kökenler irdelendi.

6. Yerel Kadın Platformları tarafından örgütlenen 25 Kasım etkinliklerine katılım sağlanması

Kadın Meclisi üyeleri Ankara, Antalya, Artvin, Aydın, Bursa, Denizli, Düzce, İstanbul, İzmir, Ordu yerel kadın platformları ve HDP Kadın Meclisi eylem ve etkinliklerine katıldılar.

Geçinemiyoruz!

Mecliste 2022 bütçesine yönelik görüşmeler, parlamento-daki komisyonlarda devam ediyor. 2022 bütçesi, uzun süreden beri giderek yoksullaşmakta olan emekçileri ve dar gelirli ağıla mahkûm ediyor.

Saray tarafından hazırlanan 2022 bütçesi 278 milyar liradan fazla açık içeriyor. Bütçenin hazırlanmasında sermaye sahipleri korunmuş, ekonomik krizin yükü bir kez daha emekçilere yıkılmıştır. Devlet, üretimi ve gelir artırıcı yatırımları artırmak yerine derinleşen krizin faturasını 2022 bütçesinde de emekçilere ve dar gelirli halka kesiyor. Önceki yıllarda holdinglerden ve şirketlerden alınmakta olan kurumlar vergisi yüzde 46'lar civarındayken, 2022 bütçesinde kurumlar vergisinin yüzde 12'ye kadar düşürülmesi teklif edilmektedir. Bu da bütçe gelirlerinin büyük kısmının emekçilerden alınacak vergilerden sağlanması anlamına gelmektedir. Türkiye dolaylı ve dolaysız vergilerle işçilerin-emekçilerin, sabit gelirli sermaye sahiplerinden daha yüksek oranda vergi ödediği bir ülke haline gelmiştir.

Yıllardan beri devam eden savaş konseptinin ve iç politikada pozisyon güçlendirme amacına yönelik yapılan sınır ötesi operasyonların ülke ekonomisine ne kadar büyük yük bindirdiği bilinmektedir. Türkiye'de yıllardır bütçeler, ülke kaynaklarının emekçilerden alınan vergilerin sermaye-patronlara, yandaşlara, doğayı talan edenlere ve savaşa aktarılmasının bir aracı haline dönüşmüştür.

Halkın cebinden alınanlar işverenlere-patronlara, yandaş müteahhitlere teşvik, prim desteği, "hazine garantisi" ve faiz olarak aktarılmaktadır. Emekçilerden ve yoksullardan alınanlarla milyonlar daha fazla yoksullaşırken bir avuç şirket ve sermaye sahibi küçük bir azınlık, kazancına kazanç katıyor.

Toplumsal cinsiyete duyarsız, eşitsizlikleri artıran bu bütçede kadınların ekonomik kaynaklara, kamusal hizmetlere, eğitime, sağlığa ve sosyal koruma haklarına eşitsiz erişimi, bakım ve ev içi emeği ile çifte mesaisi bir kez daha göz ardı ediliyor.

Emekçilerden alınanlar, eğitime, sağlığa, sosyal güvenliğe değil, silahlanmaya, savaşa, doğa talanına ve iktidarın destek beklediği silah tüccarı devletlere akıtılıyor veya bir avuç

yandaşın aldığı üçer beşer maaşa, itibar adı altındaki şatafata, yandaş vakıflara-cemaatlere aktarılıyor.

Bir türlü kontrol altına alınamayan döviz kurlarındaki dramatik artışların, dış borcun ve sermaye sahiplerine garantili "müşteri" kapsamında devredilen tesislere ödenecek taahhütlerin bütçeye bindirdiği yük her geçen gün artıyor.

Öte yandan eğitim ve sağlık gibi kamusal hizmet alanlarına ayrılan paylar yerinde sayarken, hatta bazılarında geçmiş bütçe dönemlerine göre gerileme yaşanırken, güvenlik bürokrasisine ve diyanete ayrılan payda rekor üstüne rekor kırılıyor.

Pandeminin dünya çapındaki etkisi henüz geçmemişken ve Türkiye de bu süreç boyunca milli gelirine oranla kendi halkına en az nakit desteği veren ülkelerden biri olmuşken, 2022 bütçesinde salgın sürecinin yönetilmesine ilişkin bir kalemin yer almamış olması, yönetenlerin halkın sağlığını korumak gibi bir önceliklerinin olmadığını gösteriyor.

Saray tarafından hazırlanan bu bütçe, Türkiye halklarının yüzde 99'undan alınacak paralarla ülkedeki yüzde 1'lik mutlu azınlığı refah içinde yaşatma tasarısıdır.

Emekçiler, 2022 bütçesini reddediyor ve yakın zamanda alanlara çıkarak bütçe taleplerini yüksek sesle haykırmaya hazırlanıyor.

Bütçe hazırlarken emeği, emekçiyi, sabit ve dar gelirliyi korumak için;

- Ücretli kesimlerin omzuna yıkılan vergi yükü hafifletilmeli, bütçe gelirleri büyük oranda kar, faiz ve servetin vergilendirilmesine dayanmalıdır.
- Asgari ücret ve bütün ücretlerin asgari ücret kadarı için tüm vergi ve kesintiler sıfırlanmalı ve net ödenmeli. Böylece tüm ücretlerin yaklaşık 750 lira artırılması sağlanmalıdır.
- Elektrik, su, doğalgaz ve internet faturaları vergi ve kesintiden muaf tutulmalıdır.
- Dolaylı vergiler düşürülmeli, tüm gıda ürünlerinde KDV sıfırlanmalıdır.
- Eğitim, sağlık gibi kamu hizmetlerinin piyasalaştırılmasına son verilmeli, kamu hizmetlerine ve yatırımlarına bütçeden ayrılan pay artırılmalıdır.
- En düşük emekli aylığı en az asgari ücret düzeyine yükseltilmelidir.
- Herkese temel gelir güvencesi sağlanmalıdır.
- Toplumsal Cinsiyete Duyarlı bir bütçe hayata geçirilmelidir.

Milas kongresinden bize kalanlar

Fatoş Ay (*)

Örgütlenme kampanyamızda öncelikle Muğla'nın Milas, Köyceğiz, Marmaris, Datça ilçelerinde yoldaşlarımızdan destek alarak örgütlenme faaliyetine yoğunlaştık.

Milas ilçesi bu anlamda en bilinmez ilçemizdi. Nereden başlayacağımızı düşünüp dururken; bize kapıyı açan Akbelen/ İkizköy direniş alanı oldu. Partimizin de desteklediği "Akbelen Ormanı'nı Veremeyeceğiz" dediğimiz bu alanın; ilkerimizle, tüzüğümüzle, değerlerimizle örtüştüğünün bilinciyle mücadeleye geceli gündüzlü destek verdik. Doğa savunucuları ile tanış olduk, söyleştik, tartıştık... Her şey kendi doğal akışında gelişti. Birdik, iki olduk, sonra üç... derken Milas'lı, Ören'li, Güllük'lü dostlarla ortak eylemliliklerde buluştuk. Bizi anlayan, bizde siyaset yapmak isteyen dostlar tanışıkça umutlandık. Yolculuğumuz ivme kazandı, olgunlaştı ve kongremizle taçlandı.

Milas, kendi özgün yapısı içinde en heyecanlı, en keyifli, en renkli kongre olarak belleğimizde yer alacak.

3 ay süren yoğun ve zorlu çalışmalarda emeğini esirgemeyen dostlarla, daha önce hiç siyaset alanında yer almamış, ama inanarak ve elbette sorgulayarak katılan yeni üyelerimizle birlikte Milas'ta örgütümüzü kurmanın mutluluğu bir başkaydı.

Özellikle sevgili Abdullah Okur'a ayrıca minnettarlığımı belirtmek isterim. Atanmış başkan olmak bir yana örgütümüzü büyütürken de en büyük destekçimiz ve emek verenimiz oldu.

Kongremizi dışa dönük yapmayı atanmış yürütmemiz önerdi. Bu yolculukta her biri kendi içinde çok özel olan üyelerimiz de destek verdi. Böylece kongre kararı alındı, salon tutuldu, davetiyeler basıldı. El emeği ikramlar paylaşıldı.

İlk kez bir siyasi partide buluşan 17 asil ve fahri üyelerimizle bu yolculuğun ilk ayağını "artık biz de varız" diyerek kongreyle taçlandırdık.

Kongremize katılıp siyasi gündeme ve partimizin yol haritasına dair konuşma yaparak partimizin varlığını "biz de ülke siyasetinde varız tadında" hissettiren ve bize güç ve onur veren sevgili Genel Eş Sözcümüz İbrahim Akın'a teşekkür ediyoruz.

Yine partimizin MYK üyesi ve örgütlenme sorumlusu olarak ben de sürecin başından sonuna kadar yer aldım.

Parti Meclisi (PM) üyemiz Ayşe Yağcı Sezer de desteğini esirgemedi.

PM üyelerimiz Kenan Işık, Füsün Oğuz (aynı zamanda Didim İlçe Eş Sözcüsü) ve Didim ilçe örgütü de kongremize katılarak bizi mutlu ettiler. Diğer siyasi partilerden konuklarımız da vardı. HDP, TİP, Sol Parti ve EMER, temsilcileriyle kongremizi onurlandırdılar.

HDP ilçe ve il düzeyinde katılarak bize ayrıca bileşen gücü verdi. Bu anlamda HDP İl Eş Başkanları Fulya Erdoğan ve Nihat Gencosman'a teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Muğla'da örgütlü olduğumuz ilçelerden de arkadaşlarımız aramızdaydı. Bu süreci birlikte yürüttüğümüz Muğla İl Eş Sözcümüz Murat Sütçüoğlu'yla da doğal olarak her süreci birlikte takip ettik.

Kongremizi iki aşamalı yaptık.

Birinci bölümde üyelerimizin saziş, sözü ve şiiriyle dokunduk birbirimize. Sanatçı üyelerimiz Metin Özkurt ve Ruşen Avşar'a katkılarından dolayı teşekkür ediyoruz.

İkinci bölümde divan secimi ve sandık oylamasına gidildi.

Yürütme kuruluna seçilen üyelerimiz: Zeynep Aktoğu ve Şevket Aktaş(eş sözcüler), Saniye Sarar, Mamo Polat, Kenan Uyar, Mehmet Polat(yedek üye)

Yeşil ve sol bir geleceği birlikte örmek üzere heyecan ve umutla yola çıkan Milas örgütüne başarılar diliyoruz. Yolumuz açık olsun.

(*) Merkez Yürütme Kurulu üyesi

Yeşil günler için

Başka sular başka ırmaklar gördük
 Senin şarkıların yasaklarda
 Zılgıtlar ölümler soykırımlar
 Yarn bütün günahlarımızla
 Vardiya mesailer faaliyetler
 Birden bire sokağında siviller
 Bahçeler daralırken büyüyor yalnızlık
 Ellerim öksüz büyüyor gözlerim yetim
 Aşklar yalan insanın insanı sevmesi imkânsız
 Gazetelerde büyük ekonomik başarılar
 Karşı evlerde kadın cinayetleri
 İçimizde karanlık odalarda çocuklar ağlıyor
 Tanıdık birinin aranması korkutacak herkesi
 Herkes bir duvar dibine soluklanacak
 Bu şarkıyı her dilde söyleyelim
 Her dilde en güzel sözcük özgürlük
 Ne kahramanlar gerek ne ejderhalar
 Bir yiğide bir devlet feda edince barışabiliriz
 Bir çocuğa bütün yıldızları
 Kimse ölmeden bitsin geceler
 Ve sabahları ıslıklar gözlerimizde kan yerine
 Kimse aç girmesin koynuna gecenin
 Kimse aklıyla sınımasın adaletsiz tanrılarınca
 Yarn yine susacak çocukluğumuz
 Barışa çok fersah var barışmak imkânsız
 Böyle söylüyor ülkenin en çirkin adamı
 Onun büyük hangarlar dolusu uçakları
 Tomar tomar papeller ısl ısl madenleri
 Ama yüreği korku dolu
 Dikiyor kapımıza askerlerini
 Ne bu kadar zalim gördü bu topraklar
 Ne tarih bu kadar bân
 Ağaçlara kuşlara varana kadar
 Suyu toprağa varana kadar düşmanı hayatın
 Ve bir ölümden sonra hayat uğruna
 Yok sayıyor güzellikleri
 Doluyor onun bâneleri
 Her gün azalıyor çüzdanımızda para
 Küme bir bir gidiyor horozlarımız
 Ne dağda arı ne kovanda bal kaldı
 Zeytin ağaçları çatal çamlar fıstıklar
 Toprak hızla sürükleniyor sancılar içinde
 Suyumuz kirleniyor onun yükselirken sarayları
 Dostlar yeşil bir isyan başlıyor
 Kasım ayazında yıkacağız sultanlığı
 Su durulacak ve toprak tavında
 Her ağaç kendi mevsimine yaprak dökecek
 Yeniden yazacak masalları çocuklar
 Hiç bir ülkede yoksul kalmayacak
 Halaylar toylar kurulacak
 Sokakta ölmeyecek kadınlar
 Yakamıza güller takacağız
 Kimse aşık olduğundan utanmayacak
 Senişmek serbest olacak ölmek yasak

Milas İlçe Eşsözcüsü Şevket Aktaş

Didim: İnsanın ve doğanın Yeşil Solu

Erdoğan Şahin

Yeşil deyince aklınıza doların yeşili ve sermayenin yeşili gelebilir.

Gerçekte yeşili güzel yapan doğanın ve insanın kendisidir. Yeşil, yanına siyasi anlamda bir de “sol’u” alıyorsa, bu daha anlamlı hale geliyor...

Avrupa’da çevreci yanıyla öne çıkan ve yaşanılır bir çevre için mücadele eden, bunu adalet, özgürlük ve eşitlik erdemleriyle besleyerek siyasallaşan yeşil ve yeşil sol hareket, son seçimlerin sonuçlarının da gösterdiği gibi Avrupa’da siyasal bir güç olma yolunda hızla güçleniyor.

Çevre bilincinin gelişmesiyle yaşanılır bir çevrede yaşamaya yönelik ilgi ve istek arttığından yeşil sol hareket çok sayıda ülkede kabul görerek bu yönde siyasallaşmanın da yolunu açtı.

Ülkemizde de bu yönde siyasallaşan partiler var. Yeşil Sol adıyla kurulan parti ülkemizde örgütlenmesini hızlandırarak önümüzdeki seçimlere iddialı olarak girmeyi hedefleyen bir parti.

Didim’de Yeşil Sol Parti’nin ilçe kongresine arkadaş kontenjanından konuk olarak davetliydim.

Kongre ilçemizde partiler üstü ve her kesimi kucaklayan bir anlayışla önemli bir kültür merkezi olma yolunda hızla ilerleyen Didim Alevi Bektaşî Kültür Merkezi ve Cemevi’nin bu tür toplantılar için dizayn edilmiş salonunda yapıldı. Çevreci bir anlayışla maske, mesafe, temizlik kurallarına uyulan ilçe kongresinde ayrıca üyeler kendi emekleriyle yaptıkları ev yapımı ikramları konuklarına sundular.

Ayrıca bu arada Cemevi’nin bu yöndeki önemli işlevine de kısaca değinmek istiyorum. Ne yazık ki örgütlenmenin ve siyasallaşmanın maddi bir bedeli var. Cemevi; parti farkı, düşünce farkı gözetmeden, salon bulamayan bu tür oluşumlara kapısını açarak; bir ölçüde kimsesizlerin kimsesi olarak demokrasi-nin önündeki engellere karşı önemli bir işlev üstleniyor.

Didim İlçe kongresi, üyelerin, hatta konuk olarak katılan katılımcıların görüşlerinin de paylaşıldığı, samimi bir ortamda geçti.

Daha sonra yapılan seçimde Didim Yeşil Sol Parti Yönetimi oluşturuldu. Eş sözcülüğe Fusun Oğuz ve Yasın Keskin, Yürütme kuruluna Nermin Otlı, Enver Akyazı, Mahmut Öztürk, yedek üyeliğe de Sami Balcı seçildiler.

Didim Yeşil Sol Parti Yönetimine başarılar diliyorum.

Parti Meclisimiz 21 Kasım'da toplandı

5. dönem 3. olağan parti meclisi toplantımız 21 Kasım’da Ankara’da ve internet üzerinden çevrimiçi olarak gerçekleştirildi. 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü öncesi yapılan toplantıda erkek-egemen şiddete karşı kadın mücadelesinin yanında yer aldığımızın ve İstanbul Sözleşmesi’nden vazgeçmeyeceğimizin altı bir kez daha çizildi.

Kasım ayı başında İskoçya’nın Glasgow kentinde yapılan COP26 Alternatif Zirvesi ve dünya çapındaki iklim adaleti eylemlerinin değerlendirildiği kısımda dünyadaki ekoloji mücadelesi ile dayanışma halinde Türkiye’de iklim adaleti mücadelesinin genişletilmesi için parti olarak üzerimize düşen sorumluluğu gerçekleştireceğimiz konusunda ortaklaşıldı.

Parti meclisi toplantısının sonuç metninde dünyadaki çoklu krize ve onun Türkiye’deki yansımalarına dikkat çekildi. Ekonomik dalgalanmaya karşı toplumsal öfkenin sokağa inmeye başladığı ve erken seçim talebinin yükseldiği belirtildi:

“Yeşil Sol Parti Meclisi; artık Türkiye’nin bir erken seçim sürecine girmiş olduğunu tespit ederek, 27 Eylül 2021 tarihinde bileşeni olduğumuz Halkların Demokratik Partisi tarafından kamuoyuna açıklanan ‘Demokrasiye Çağrı’ başlıklı tutum belgesinde ifadesini bulan ‘Demokrasi İttifakı’nın inşası için sorumluluk almakta kararlıdır.

Bir süredir, mevcut rejim karşısında ‘güçlendirilmiş parlamenter sistem’ söylemi etrafında bir arada duran ve farklı ideolojik politik önceliklere sahip olan ‘Millet İttifakı’ bileşenlerinin nasıl bir sistem kuracakları ve temel sorunların çözümünde nasıl bir yol izleyeceklerinin belirsizliği farklı arayışları ve üçüncü bir ittifak tartışmalarını gündem yap-

mıştır. Ayrıca muhalefet alanında bir arada duran sistem içi siyasi öznelerin mevcut rejimi geriletmenin dışında düzen değişikliği açısından bir arayışı mevcut değildir. Bugün sadece rejim değişikliğine sıkışmayan düzen değişikliğini de gündemleştiren bir seçeneğe yakıcı bir şekilde ihtiyaç vardır. Yeşil Sol Parti Meclisi bu konudaki çeşitli arayışları toplumsal beklentilerden uzak ve toplumsal meşruiyetten yoksun arayışlar olarak görmektedir. Bugün mevcut neoliberal ekonomik politikarlardan zarar gören yoksulların, emekçilerin, kimliğinden inancından dolayı ötekileştirilen kesimlerin taleplerini kucaklayacak güçlü bir demokrasinin inşası etrafında bir üçüncü yolun açılması mümkündür”.

Parti Meclisi sonuç metninin tamamına [buradan](#) ulaşabilirsiniz.

COP26 Türkiye: Glasgow'dan sonra nereye?

İskoçya'nın Glasgow kentinde Kasım ayının ilk iki haftasında gerçekleşen Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi 26. Taraflar Konferansı'nda (kısa Adı COP26) açılış konuşmasını yapan Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Antonio Guterres "Artık yeter demenin zamanı geldi. Kendi mezarımızı kazıyoruz" diyordu.

Kapanış konuşmasında ise "Birçoğunuzun hayal kırıklığına uğradığını biliyorum" dedi.

İyi ki; COP 26 sonrası gençlerin, yerli halkların, kadın hareketinin, sendikal hareketin, ırkçılık ve sömürgecilik karşıtı mücadelelerin liderliğinde yapılan kitlesel gösteriler ve Halkların Zirvesi'nde bir araya gelen aktivistler sayesinde tüm dünyada iklim hareketi her zamankinden daha fazla örgütlü, güvenli ve umutlu.

6 Kasım deneyimi

COP26'da iklim krizi nedeniyle kayıplar yaşamış halkların (resmi rakamlara göre 4 milyon) temsilcileri müzakere masasında değildi, gözlemci statüsündeydiler. 500 kadar fosil yakıt temsilcisi sonucu belirlemek için tüm güçleriyle oradaydılar. Nükleerciler, yeşil göz boyamacılar büyük bir hevesle lobi yapıyorlardı.

İklim adaleti isteyen hareket, tüm toplumsal kesimleri birleştirerek 6 Kasım'da Glasgow'da (İskoçya'nın yağmuruna ve sert rüzgarlarına rağmen) 6 saat süren, 100 binden fazla kişinin katılımıyla uluslararası bir miting gerçekleştirdi. İngiltere'de eş zamanlı 250 bin kişinin katıldığı gösteriler vardı, tüm dünyada milyonlarca insanın katıldığı eylemler örgütlendi.

COP26 Türkiye Koalisyonu 22 il ve ilçede aynı gün eylem yapan bir organizasyonu başardı. İki ay içinde koalisyonu kur-

mak, ekoloji hareketinin tüm bileşenleri ile ortak bir iklim hareketi yaratabilmek için büyük bir emek sarf ettik. Bu süreçte birçok aktivist, hareket temsilcisi, akademisyen birbirleriyle tanışma, geleceğimiz için ortaklaşma imkanı buldu.

COP26 Türkiye Koalisyonu'nu yerelleştirmek, bölgesel ittifaklar kurmak, uluslararası eylemleri COP süreçleri dışında yaşatmak ve büyütme zorunda olduğumuz farkındayız. İklim suçu işleyen şirketlere, onları koruyan-kollayan otoriter rejimlere ve kapitalist sisteme karşı iklim adaleti talebi altında bütün adalet taleplerini kucaklayabilecek bir koalisyona sahibiz. Koalisyonumuzun geleceğini 2 Aralık Perşembe akşamı bir çalıştay düzenleyerek birlikte değerlendireceğiz.

Resmi görüşmeler yalan dolanla geçmiş olsa da bizler bu süreçten kendimizi çok daha güçlü hissederek çıktık. Resmi COP26 zirvesinin yarattığı hayal kırıklığına karşı umut biziz.

Bakırköy Belediyesi işçileriyle dayanışma

Belediye-İş İstanbul 2 Nolu Şube'de örgütlü Bakırköy Belediyesi işçileri toplu iş sözleşmesi sürecinde insanca yaşama yetecek ücret için istedikleri zam teklifine Bakırköy Belediyesi işvereninin 0 zam ile cevap vermesi üzerine 25 Ekim 2021 günü greve çıktılar.

Bakırköy Belediye Başkanı işçilerin greve çıkma kararlılığını gördüğü andan itibaren grevi etkisizleştirmek için yoğun bir çaba harcıyor. Greve hazırlık sürecinde belediyeyi birim birim gezerek toplu sözleşme kapsamındaki işçilerin çok maaş aldığını söyleyerek belediye emekçileri arasında ikilik yaratmaya çalışan Bülent Kerimoğlu, aynı tavrı grev sürecinde de devam ettiriyor. Greve çıkan işçiler, işsizlik ile tehdit edilerek grev alanından uzaklaştırılmak isteniyor.

Peki, işçiler ne istiyor?

Bakırköy Belediyesi kadrolu işçileri en son imzalanan 2018-2020 yıllarını kapsayan toplu iş sözleşmesi kapsamında 2019 yılı Mart ayı itibarıyla aldıkları zamdan bugüne aynı ücretle çalışmaktalar. Yeni dönemi kapsayan toplu iş sözleşmesinde ücretlerinin enflasyon karşısında korunmasını talep eden işçilerin zam teklifine Bakırköy Belediyesi 0 zam teklifi ile cevap verdi. Son zamdan bu yana ücretlerinin resmi enflasyona göre

yüzde 40-50 arasında eridiğini ve geçinemediğini söyleyen işçiler de grev hakkını kullandı.

Bakırköy Belediyesi işçileri, grev öncesi işten atılan arkadaşlarının işe iade edilmelerini, güvenceli çalışma ortamının toplu iş sözleşmesi ile tesis edilmesini ve geçinebilecekleri bir ücret istiyorlar.

